

gets Bestemmelse om Opslag som upraktisk og fastslaar ved Ændringsforslagene Nr. 18 og 20, at Lysning skal ske enten fra Prædikestolen eller ved Tinglæsning efter Brudefolkenes frie Valg. Dette, at Valget skal være frit og ikke bundet af Vielsens Form ved det paa-gældende Ægteskab som kirkelig eller borgerlig, sætter nogle af Flertallets Medlemmer særlig megen Pris paa. — Idet man gaar ud fra Lysningens praktiske Betydning, har Flertallet derhos under Nr. 22 foreslaaet, at Anmeldelse af et Ægteskabs Indgaaelse kun skal kunne undlades, naar særlige Grunde foreligger, og man fraviger derved saavel den nugældende Regel som Lovforslagets Regel om, at enhver kan blive fritaget for Lysning mod Erlæggelse af en Afgift. — Da Flertallet, som nævnt, foreslaar, at Lysningens Form ikke skal være afhængig af Vielsens Form, har man under Nr. 26 foreslaaet, at Præster i Folkekirken skal have tilsvarende Forpligtelse til at udføre Lysning som den, der ifølge Lovforslagets § 29, 4de Stykke, paahviler dem med Hensyn til Udførelse af Vielse.

For at simplificere Fremgangsmaaden ved Ægteskabs Indgaaelse har Flertallet under Nr. 20 foreslaaet, at den Myndighed, der forestaar Lysningen, altid skal have Ret og Pligt til at prøve de Bevisligheder, der kræves, forud for denne, medens Lovforslaget udenfor København overlader det til Politimesteren. Dette Ændringsforslag synes ikke at medføre nogen Betænkelighed, da de paagældende maa forudsættes at være i Besiddelse af den fornødne Kompetence til at træffe Afgørelsen. Desuden vil vedkommende i Henhold til almindelige Regler baade ved Bevislighedernes Indgivelse og ved Fremkomsten af Indsigelser i Tvivlstilfælde kunne forelægge Spørgsmaalet for foresat Myndighed. Endvidere bemyndiger § 20, sidste Stykke, Justitsministeren til at fastsætte en Fællesform for de i Paragraffen omhandlede Erklæringer og Attester. Heri ligger allerede en Vejledning, og Ministeriet vil tillige gennem Instruktioner kunne give yderligere Vejledning, saa jeg tænker ikke, at dette Punkt vil volde nogen Vanskelighed. — Med Hensyn til Kapitel III skal jeg endelig omtale Ændringsforslag Nr. 24 af hele Udvalget om, at Betaling for de i Kapitlet omhandlede Forretninger tilfalder Kommunens Kasse, hvis Forretningerne udføres af en kommunal Myndighed, men ellers Statskassen. En lignende Ændring er af Udvalget foreslaaet under Nr. 29 til § 38 i Kapitel IV angaaende Betaling for

Udskrifter af Kirkebogen og Ægteskabsbogen.

Kapitel IV handler om Vielse. Flertallet har tiltraadt den valgfrie Ordning samt Lovforslagets Ordning af det vanskelige Spørgsmaal om Præsters Ret til af religiøse Grunde at vægre sig ved at foretage en Vielse. Til dette Kapitel har hele Udvalget stillet nogle Ændringsforslag, som jeg skal tillade mig at omtale. Under Nr. 27 til § 31 foreslaas, at Borgmesteren og Sogneraadsformanden med vedkommende Kommunalbestyrelses Samtykke kan vælge en Stedfortræder til at foretage borgerlig Vielse. Det forudsættes derhos, at vedkommerde ogsaa kan have flere Stedfortrædere. Efter Lovforslaget kan i Forfaldstilfælde Næstformanden i Byraadet træde i Borgmesterens Sted, ligesom der for Landsoggenes Vedkommende i Forfaldstilfælde kan vælges en Stedfortræder for Sogneraadsformanden. De paagældende Myndigheder vil altsaa efter Ændringsforslaget blive stillet noget friere med Hensyn til Valg af Stedfortrædere. Men dette er ogsaa nødvendigt, da borgerlig Vielse i det hele taget maa antages at ville forekomme noget hyppigere. For Landsoggenes Vedkommende vil den blive henlagt fra Politimesteren til Sogneraadsformanden. — Ændringsforslag Nr. 28 til § 34 angaar Vielsesbreve, som jeg har omtalt tidligere. Dernæst følger Nr. 29 til § 38 om Betalingen for visse Udskrifter. — Ændringsforslag Nr. 30 til samme Paragraf er en Følge af, at Udvalget, som før nævnt, foreslaar, at Lysning ikke skal foregaa ved Opslag.

Til Kapitel V, om Ægteskabs Omstødelse, har hele Udvalget stillet 2 Ændringsforslag. I § 43 er der Tale om, at Ægteskabet bliver at omstøde efter Paa-stand af den ene Ægtefælle, bl. a. naar denne er blevet forledt til at indgaa Ægteskabet ved falske Oplysninger eller svigagtige Fortielser af en vis Art. Udvalget er gaaet ud fra, at man ved Afgørelsen af, hvad der skal kunne begrunde Omstødelse af et Ægteskab, ikke bør anvende de ved Kontraktsforhold almindelige Regler, og har ved Ændringsforslaget ønsket at fremhæve de strengere Krav endnu mere end sket i Lovforslaget; men jeg maa indrømme, at man har haft vanskeligt ved at finde tilstrækkelig rammende Udtryk for dette Ønske ved Tilføjelsen til Paragraffens Punkt 4. — Udvalget har endvidere foreslaaet en Tilføjelse til samme Punkt, der gaar ud paa, at der, for at de „falske Oplysninger eller svigagtige Fortielser“ skal kunne føre